

СЛУЖБЕ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

Социјалистичка Република Македонија

Македонија

Ск. бр. 10

р. бр. 51

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно на хрватскохрватски, словенечки и македонски јазик — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Народната банка за претплата и посебни издања 101-13-602-32 за огласи 101-13-602-31.

Среда, 18 јануари 1965

БЕЛГРАД

БРОЈ 2

ГОД. XXI

Цена на овој број е 75.— дин. — Претплата за 1965 година изнесува 2.500.— дин., а за странство 3.500.— динари. — Редакција: Улица Јована Ристика бр. 1. Пошт. фах 226 — Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 51-661. Служба за претплата 51-732 и Продавна служба 51-671.

10.

Врз основа на членот 57 став 1 точка 4 од Основниот закон за спречување и сузбивање на заразни болести („Службен лист на СФРЈ“, бр. 17/64), сојузниот секретар за здравство и социјална политика пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА УСЛОВИТЕ И НАЧИНОТ ЗА ВРШЕЊЕ ЗАДОЛЖИТЕЛНА ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

1. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Задолжителната имунизација на населението против заразните болести определени во членот 15 став 1 од Основниот закон за спречување и сузбивање на заразни болести (во понатамошниот текст: определени заразни болести) се врши на начинот и под условите што се предвидени со овој правилник.

Член 2

Како вакцини што во смисла на одредбите од овој правилник можат да се употребуваат за задолжителна имунизација против определени заразни болести се подразбираат биолошките препарати приготвени од мртви или живи доволно ослабени (атенуирани) причинители на заразни болести или нивни производи, кои се внесуваат во човечкиот организам за негова активна имунизација.

Член 3

За задолжителна имунизација против определени заразни болести можат да се употребуваат само вакцини односно други средства што за таа цел претходно се одобрени од Сојузниот завод за здравствена заштита, кои им одговараат на другите услови предвидени со прописите за производство и промет на лекови и на кои не им истекнал рокот на употребливоста.

Член 4

Имунизацијата против определени заразни болести може да се врши со вакцинирање против одделна болест — со поединечно давање една вакцина, или против повеќе болести — со истовремено давање повеќе вакцини што не се измешани во иста супстанција.

Истовремено (симултано) вакцинирање може да се врши против:

- 1) големи сипаници и тетанус;
- 2) големи сипаници, дифтерија и тетанус;
- 3) дифтерија, тетанус и пертусис;
- 4) големи сипаници и колера;
- 5) колера и жолта треска;
- 6) детска парализа, дифтерија и тетанус;
- 7) детска парализа, дифтерија, тетанус и пертусис.

Имунизација против црвен тифус и паратифус може да се врши истовремено со имунизација против која и да е од болестите од ставот 2 на овој член.

Член 5

Имунизацијата против определени заразни болести може да се врши и со мешани (комбинирани) вакцини, и тоа:

- 1) Против дифтерија и тетанус (Di-Te);
- 2) против дифтерија, тетанус и пертусис (Di-Te-Per или Di-Te-Paraper);
- 3) против црвен тифус, паратифус и тетанус;
- 4) против црвен тифус, паратифус и колера;
- 5) против детска парализа (измешани кои и да било два типа или со сите три типа).

Член 6

Вакцините и други средства наменети за имунизација против определени заразни болести до употребата мораат да се чуваат на суво, мрачно и ладно место, ако за одделни вакцини односно други средства за имунизација произведувачот не определил други услови за чување.

Член 7

На задолжителна имунизација против определени заразни болести не подлежат лица кај кои ќе утврди лекарот дека постојат контраиндикации пропишани со овој правилник, додека постојат тие контраиндикации.

Член 8

Контраиндикации за имунизација на одделно лице против која и да било од определените заразни болести (општи контраиндикации) се:

- 1) фебрилна состојба;
- 2) заразна болест во акутна состојба и во реконвалесценција;
- 3) акутни растројувања на варењето;
- 4) леукемија или тешка анемија;
- 5) тешки форми на рахитис или на дијабетес;
- 6) нефритис или пиелитис;
- 7) декомпензирани срцеви мани;
- 8) кахектични состојби;
- 9) алергија на која и да било состојка на вакцина што се дава, ако му е позната на лекарот што ги утврдува контраиндикациите.

Покрај контраиндикациите од ставот 1 на овој член, при имунизација против одделни од определените заразни болести ќе се замаат предвид и посебните контраиндикации за имунизација против тие болести ако е тоа пропишано со овој правилник.

Член 9

Контраиндикациите за имунизација против одделни од определените заразни болести ги утврдува лекарот што ја врши односно во чие присуство се врши имунизацијата, со преглед на лицата

што подлежат на задолжителна имунизација извршен пред пристапувањето кон имунизација.

Контраиндикациите за имунизација на одделни лица против определени заразни болести можат да бидат трајни или привремени.

Ако постојат привремени контраиндикации за имунизација на одделни лица, лекарот што ќе ги утврди тие контраиндикации ќе го определи местото и времето за дополнителна имунизација на тие лица, а ако постојат трајни контраиндикации за имунизација на лица против определена заразна болест, лекарот што ќе ги утврди тие контраиндикации е должен за тоа да издаде потврда.

II. ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ ОПРЕДЕЛЕНИ ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

1. Имунизација против големи сипаници

Член 10

На задолжителна имунизација против големи сипаници подлежат лица од наполнетите 6 месеци до наполнети 14 години живот.

На задолжителна имунизација против големи сипаници подлежат и сите лица кои по службена должност или инаку доаѓаат во допир со патници во меѓународниот сообраќај, и тоа:

1) сообраќајниот персонал запослен на објекти на меѓународниот железнички, друмски, воздушен, поморски и речен сообраќај, како и персоналот на пограничните железнички и автобуски станици, воздухопловните пристаништа, поморските луки и речните пристаништа отворени за меѓународен сообраќај;

2) службениците на органите на внатрешните работи и царинските службеници, запослени во погранични места преку кои се врши меѓународен железнички и друмски сообраќај, односно на воздухопловни пристаништа или во поморски луки и речни пристаништа отворени за меѓународен сообраќај;

3) медицинскиот персонал во органите на здравствената инспекција кој врши здравствен надзор на границата; персоналот запослен во микробиолошки лаборатории и персоналот на здравствените установи кој доаѓа во допир со болни или со нивни предмети, освен персоналот запослен во установи за лекување туберкулоза и во родилни домови;

4) лицата што во Југославија доаѓаат од подрачја заразени со големи сипаници, ако овие лица немаат пропишано уверение за вакцинирање во согласност со одредбите на Меѓународниот санитарен правилник.

Член 11

На задолжителна имунизација против големи сипаници подлежат и лица што патуваат во земја во која постојат големи сипаници или во земја која бара имунизација против таа болест.

Член 12

Имунизацијата против големи сипаници на лицата од членот 10 на овој правилник се врши со вакцинирање (прво вакцинирање) и ревакцинирање.

Вакцинирањето се врши кај децата од наполнетите 6 месеци до наполнетата 3 година од животот. Ако во тој период не е извршено вакцинирање или не е извршено успешно, вакцинирањето на таквите лица може подоцна да се врши само ако се појават големи сипаници или ако тие лица подлежат на задолжителна имунизација во смисла на членот 10 став 2 од овој правилник.

Вакцинирањето на другите лица од членот 10 на овој правилник се врши при нивното стапување во работен однос односно пред да дојдат на друг начин во допир со патници во меѓународниот сообраќај.

Член 13

Имунизацијата на лицата од членот 11 на овој правилник се врши со вакцинирање или ревакцинирање и мора да биде спроведена најдоцна на 8 дена пред почетокот на патувањето на лице што подлежи на задолжителна имунизација.

Член 14

Ревакцинирањето на успешно вакцинирани деца од определена возраст се врши двапати, и тоа:

1) првото ревакцинирање — при запишувањето на децата во основно училиште односно во 7-та година од животот;

2) второто ревакцинирање — во 8-та година на школувањето односно во 14-та година од животот.

Ревакцинирањето на другите лица од членот 10 на овој правилник се врши по истекот на три години од денот на првото вакцинирање, односно по секои три години па сè додека подлежат на задолжителна имунизација.

Член 15

Лекарот што ја вршел имунизацијата е должен во рок од 30 дена од денот на спроведената имунизација да ги прегледа сите вакцинирани односно ревакцинирани лица и да ги утврди успехот на имунизацијата. Ако кај некое лице не успеало вакцинирањето односно ревакцинирањето, тоа мора повторно да се подложи на имунизација.

Ако и повторната имунизација не успее, вакцинираното лице нема повеќе да се подложува на имунизација, а во потврдата за вршената имунизација надлежниот лекар ќе внесе податок дека односното лице двапати безуспешно е вакцинирано односно ревакцинирано.

Член 16

Покрај контраиндикациите предвидени во членот 8 од овој правилник, за имунизација против големи сипаници постојат и следните контраиндикации: активна туберкулоза, дерматити или егземи, краста или други заболувања следени со јадеж, гнојливи промени на кожата и на видливите слузокожи, бременост во текот на целото траење, заболувања или оштетувања на централниот нервен систем (тетанија, спазмофилија, енцефалопатија, епилепсија, интра кранијални крвавења, конвузивни состојби и др.).

2. Имунизација против туберкулоза

Член 17

На задолжителна имунизација против туберкулоза подлежат сите лица помлади од 25 година кои не реагираат на туберкулин.

На обврска за имунизација подлежат и персоналот запослен во антитуберкулозни диспанзери и други установи за дијагностика и лекување на туберкулоза, кој не реагира на туберкулин — без оглед на возраста.

Член 18

Имунизацијата против туберкулоза се врши со вакцинирање и ревакцинирање.

Вакцинирањето на децата се врши во првите денови по раѓањето, а најдоцна до наполнетиот 2 месец од животот. Вакцинирањето на персоналот запослен во онтитуберкулозни установи се врши при неговото стапување во работен однос кај тие установи.

Ревакцинирањето на децата и младината се врши во 2, 7, 13 и 19-та година од животот, а каде постојат епидемиолошки индикации обврската за ревакцинирање може да се прошири и на лицата до наполнетата 25-годишна возраст.

Ревакцинирањето на персоналот на антитуберкулозните установи се врши секоја година.

За задолжително ревакцинирање на лицата помеѓу 20 и 25-годишна возраст одлучува општин-

скиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, на предлог од соодветниот антитуберкулозен диспансер или друга установа за лекување туберкулоза.

Член 19

Сите лица што подлежат на задолжителна имунизација против туберкулоза, освен децата до наполнетите 2 месеци од животот, пред секое вакцинирање односно ревакцинирање мораат да се подложат на соодветна проба за да се утврди дали реагираат на туберкулин.

Лице што реагира на туберкулин, нема да се подложи на задолжителна имунизација против туберкулоза.

Член 20

Покрај контраиндикациите предвидени во членот 8 од овој правилник, за имунизација на новородени деца против туберкулоза постојат и следните контраиндикации: *pernphigus gravis neonatorum*, *icterus neonatorum*, *lues kongenita*, тежина помала од две третини од нормалната тежина на доенче од соодветна возраст, како и други знаци на животна немоќ на новороденче.

Лицата што прележале некоја заразна болест која претставува контраиндикација за имунизација против туберкулоза, ќе се подложат на задолжителна имунизација по истекот на два месеца од прележаната заразна болест, а лицата заболени од други болести — кога ќе се поправи состојбата односно кога ќе престанат да постојат контраиндикациите за задолжителна имунизација.

3. Имунизација против дифтерија, тетанус и пертусис

Член 21

На задолжителна имунизација против дифтерија подлежат децата од наполнетите 3 месеци до наполнетата 8-годишна возраст.

Ако заболувањата од дифтерија се појават во епидемиска форма, на задолжителна имунизација против дифтерија подлежат и децата постари од 8 години, како и сите лица запослени во установите за лекување заразни болести, во установите за детска заштита и на други работни места на кои тие можат да бидат изложени на опасност од зараза.

Имунизацијата против дифтерија на лицата од ставот 2 на овој член може да се врши со вакцина посебно приготвена за оваа цел, а ако се врши со друга вакцина, само ако таа со соодветна проба според Шик покаже позитивна реакција.

Одлука за имунизација на лицата од ставот 2 на овој член донесува општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, на предлог на некој од заводите за здравствена заштита или на некоја од детските здравствени установи.

Член 22

На задолжителна имунизација против тетанус подлежат лицата од наполнетите 3 месеци до наполнетата 20-годишна возраст.

Член 23

На задолжителна имунизација против пертусис подлежат децата од наполнетите 3 месеци до наполнетата 5-годишна возраст.

Децата за кои ќе се утврди дека прележале пертусис се подложат на задолжителна имунизација против пертусис.

Член 24

Задолжителната имунизација против дифтерија, тетанус и пертусис се врши со вакцинирање (целосно вакцинирање) и со ревакцинирање.

Член 25

Вакцинирање против дифтерија, тетанус и пертусис се врши кај децата до наполнетата 2-годишна

возраст, како и кај децата до наполнетата 5-годишна возраст кои дотогаш не се целосно вакцинирани од која и да било причина.

На задолжително вакцинирање против дифтерија и тетанус подлежат и децата до наполнетата 8-годишна возраст ако дотогаш не се целосно вакцинирани.

За дете кое во определени растојанија не прими пропишани дози вакцина се смета дека го прекинало вакцинирањето и тоа повторно подлежи на задолжително вакцинирање.

Член 26

Ревакцинирањето на децата против дифтерија, тетанус и пертусис (прво ревакцинирање) се врши на 1 до 3 години по целосното вакцинирање.

Ревакцинирањето против дифтерија и тетанус се врши и при запишувањето во основно училиште односно подоцна до наполнетата 8-годишна возраст, а ревакцинирањето против тетанус е задолжително и за децата и младината од наполнетата 8 до 20-годишна возраст, и тоа се врши на 5 до 7 години по претходното целосно вакцинирање.

Член 27

Покрај контраиндикациите предвидени во членот 8 на овој правилник, како контраиндикации за имунизација против дифтерија, тетанус и пертусис се сметаат и разни заболувања и оштетувања на централниот нервен систем (тетанија, спазмофилија, енцефалопатија, епилепсија, интракранијални крвавења, конвулзивни состојби и др.).

4. Имунизација против детска парализа

Член 28

На задолжителна имунизација против детска парализа подлежат лица од наполнетите 3 месеци до наполнетата 20-годишна возраст.

Имунизацијата против детска парализа се врши со вакцинирање и ревакцинирање.

Член 29

На вакцинирање подлежат децата до наполнетата 2-годишна возраст, како и децата и младината од наполнетата 2 до наполнетата 19-годишна возраст, ако порано не се вакцинирани.

На вакцинирање подлежат и лицата од наполнетата 2 до наполнетата 19-годишна возраст што порано не ги примале сите типови вакцина, со тоа што таквите лица примаат само вакцина од оној тип што порано не ја примиле.

Член 30

На ревакцинирање подлежат децата и младината од членот 28 на овој правилник по истекот на една година од денот на извршеното вакцинирање како и децата во 7-та година од животот.

Член 31

Покрај контраиндикациите предвидени во членот 8 од овој правилник, како контраиндикации за имунизација против детска парализа се сметаат тонзилектомијата и лекувањето со кортикостероиди и тоа во периодот од 14 дена од денот на извршената тонзилектомија односно на завршеното лекување со кортикостероиди.

5. Имунизација против колера и жолта треска

Член 32

На задолжителна имунизација против колера и жолта треска подлежат лицата што патуваат во земја во која постои некоја од овие болести или во земја која бара имунизација против тие болести.

Списокот на земјите од ставот 1 на овој член ќе го составува Сојузниот завод за здравствена заштита и ќе им го доставува на установите овластени да вршат вакцинирање, како и на органите

на внатрешните работи надлежни за издавање пасоши за патување во странство.

Член 33

Имунизацијата на лицата од членот 32 на овој правилник ја вршат со вакцинирање со определена вакцина установите овластени за вакцинирање против колера односно жолта треска.

6. Имунизација против црвен тифус и паратифус

Член 34

На задолжителна имунизација против црвен тифус и паратифус подлежат лицата кои поради природата на работата или посебни услови на работата на своите работни места се изложени на опасност од зараза со овие болести, како и лицата што живеат во местата и краиштата зафатени од елементарни непогоди (повлави, пожари итн.) и од други масовни несреќи односно во местата и краиштата во кои постои опасност од појава на епидемија на овие болести.

Како лица кои поради природата на работата или посебни услови на работата се изложени на опасност од зараза во смисла на ставот 1 од овој член, се сметаат особено:

1) персоналот запослен во бактериолошки лаборатории, болници и одделенија за лекување заразни болести;

2) персоналот запослен на одржување чистота во населби (поправка на канализација, чистење на септички јами и отстранување на губре и други отпадочни материји од населби и сл.);

3) посадата на домашните бродови во поморскиот и речниот јавен сообраќај;

4) учесниците на младински работни акции и лицата запослени на други големи работилишта и на земјоделски стопанства.

Како елементарни и други масовни несреќи во смисла на ставот 1 од овој член, се сметаат особено:

1) поплавите, пожарите и земјотресите, кои позначајно можат да влијаат врз нормалниот живот на населението на одделни места односно краишта;

2) други случаи кога постојат епидемиолошки индикации.

Одлука за задолжително вакцинирање определени лица на определена територија во случаите од точ. 1 и 2 од ставот 3 од овој член донесува општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, на предлог на некој од заводите за здравствена заштита.

Ако епидемијата од црвен тифус или паратифус заканува да зафати две или повеќе општини или поширока територија на републиката, одлуката од ставот 4 на овој член ја донесува републичкиот орган надлежен за работите на здравјето, на предлог од републичкиот или Сојузниот завод за здравствена заштита.

Член 35

Задолжителната имунизација против црвен тифус и паратифус се врши со вакцинирање и ревакцинирање со определени дози вакцина против тие болести.

Член 36

На вакцинирање мораат да се подложат сите лица од членот 34 на овој правилник што порано не биле вакцинирани против црвен тифус и паратифус.

Ревакцинирањето на лицата (една доза) кои подлежат на задолжителна имунизација против црвен тифус и паратифус се врши по истекот на три години од денот на вакцинирањето и сè додека постои некоја од причините од членот 34 на овој правилник.

Член 37

Освен контраиндикациите предвидени во членот 8 на овој правилник како контраиндикации за имунизација против црвен тифус и паратифус се сметаат бременоста во текот на целото траење и првите три месеци на доењето.

7. Имунизација против беснило

Член 38

На задолжителна имунизација против беснило подлежат сите лица озледени од бесно животно или од животно за кое се сомнева дека е бесно.

Како озледено лице, во смисла на ставот 1 од овој член, се смета особено лице:

1) укасано или изгребено од лисица, волк или некое друго диво животно;

2) укасано од куче што му е непознато на укасаното лице и кое не е можно да се држи под ветеринарна контрола;

3) укасано од куче кое во рок од 14 дена од денот на озледата на лицето ќе покаже знаци на беснило, ќе пцовиса или ќе отскита;

4) укасано од куче во пределот на главата и вратот или во пределот на поголеми нервни сплетови, без оглед на состојбата и судбината на кучето;

5) укасано од мачка или друго бесно домашно животно или домашно животно за кое се сомнева дека е бесно;

6) повредено при работа со материјал што бил во допир со бесно животно или со животно за кое се сомнева дека е бесно, односно при обдукција на такво пцовисано животно.

Член 39

Одредбите од чл. 8 и 46 на овој правилник не се однесуваат на имунизацијата на озледени лица против беснило.

III. СПРОВЕДУВАЊЕ НА ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ ОПРЕДЕЛЕНИ ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

1. Подготовки за имунизација

Член 40

Заради спроведување на задолжителна имунизација против определени заразни болести секоја година се утврдува програмата за имунизација. При утврдувањето на програмата за имунизација мора да се води сметка за сезонските и епидемиолошките индикации за имунизација против одделни болести, за неопходните растојанија помеѓу давањето на одделни вакцини, како и за другите услови за имунизација што се определени со овој правилник.

Програмата за имунизација ја донесува републичкиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, на предлог од републичкиот завод за здравствена заштита. Програмата мора да се донесе за идната година до 1 декември текуштата година.

Во програмата за имунизација се определува времето за вршење на имунизацијата против одделни заразни болести, како и групите на лица што подлежат на задолжителна имунизација.

Член 41

Врз основа на програмата за имунизација донесена во смисла на членот 40 од овој правилник, општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, на предлог од соодветниот здравствен центар и во соработка со здравствените установи што ќе вршат имунизација, донесува секоја година до 15 јануари годишен план за имунизација на територијата на општината.

Планот за имунизација, со податоците за времето и местото за вршење на имунизацијата (распоред на имунизацијата), органот на управата од ставот 1 на овој член е должен да им го достави на околинскиот и републичкиот завод за здрав-

ствена заштита, како и на околинскиот орган на управата надлежен за работите на здравствената инспекција, на 15 дена пред почетокот на спроведувањето на имунизацијата.

Во републиката и автономната покраина во која не постојат околии, општинскиот орган на управата е должен да му го достави распоредот на имунизацијата на републичкиот односно покраинскиот орган надлежен за работите на здравствената инспекција.

Член 42

Општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето изработува во два примерка списоци на лицата што подлежат на задолжителна имунизација во таа година, од кои еден примерок и доставува на здравствената установа што е определена за спроведување на имунизацијата, а другиот примерок го задржува и според него ги повикува лицата заради имунизација.

Член 43

Општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето односно здравствената установа што ќе ја овласти тој го определува времето и местото за вршење на имунизацијата и со поединечна покана ги повикува лицата што подлежат на обврска за имунизација. За малолетни лица што подлежат на задолжителна имунизација поканите им се упатуваат на нивните законски застапници, со назначување на презимето и името на малолетното лице што подлежи на задолжителна имунизација.

Член 44

Лицата што подлежат на задолжителна имунизација против определени заразни болести, повикани со поединечна писмена покана, се должни да се одзоват на поканата во времето и на местото определено за имунизација. Ако овие лица се малолетни, нивните законски застапници се должни да ги доведат заради имунизација.

2. Рокови и начин за спроведување на имунизацијата

Член 45

Имунизацијата против определени заразни болести може да се врши во определен период на време (кампањски) или за време на целата година (континуирано).

Кампањската имунизација против определени заразни болести се врши:

- 1) против дифтерија, тетанус и пертусис — од почетокот на февруари до крајот на октомври;
- 2) против големи сипаници — од почетокот на мај до крајот на октомври;
- 3) против туберкулоза — во текот на целата година, а лицата што подлежат на задолжителна имунизација и против други заразни болести — од почетокот на ноември до крајот на декември;
- 4) против детска парализа — од почетокот на февруари до крајот на мај.

Против другите определени заразни болести имунизација се врши според епидемиолошките индикации.

Во местата каде постајат повеќе здравствени установи кои можат да издвојат посебни екипи за континуирано спроведување на имунизацијата, може да се врши имунизација против определени заразни болести (освен против детска парализа) во текот на целата година.

При спроведувањето на програмата за имунизација против една заразна болест мора да се води сметка за сезонските епидемиолошки индикации, како и за усогласувањето на таа програма со програмите за имунизација против други заразни болести предвидени со овој правилник.

Член 46

По завршената имунизација (вакцинирање или ревакцинирање) со моновакцина, комбинирана вак-

цина или симултано вакцинирање, имунизацијата против други болести може да започне по истекот на 21 ден од имунизацијата против определени болести (освен против туберкулоза), а по завршената имунизација против туберкулоза — по истекот на 42 дена од имунизацијата.

По исклучок, имунизација против големи сипаници може да се врши најрано по истекот на 7 дена од извршената имунизација против жолта треска.

Член 47

Ако во некоја населба на територијата на една општина бројот на успешно имунизирани лица против определена заразна болест не достигне 75% од бројот на лицата што подлежат на задолжителна имунизација против таа болест, ќе се изврши дополнителна имунизација.

Планот за дополнителна имунизација го утврдува и подготовки за таа имунизација врши општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, а имунизацијата ја спроведуваат здравствените установи што ќе ги определи тој орган.

Член 48

Имунизацијата против туберкулоза се врши со BCG вакцина. Вакцината се дава интрадермално во една доза.

Член 49

Имунизацијата против дифтерија, тетанус и пертусис се врши со комбинирана вакцина (D₁-Te-Peg или D₁-Te-Pa-ger), а може да се врши против одделни болести и со поединечни вакцини против определени болести.

Вакцинирањето против дифтерија, тетанус и пертусис се врши со давање на три дози комбинирана вакцина, во растојание кое помеѓу две убризгувања не смее да биде пократко од еден ниту подолго од три месеци.

Ревакцинирањето против дифтерија, тетанус и пертусис се врши со давање по една доза соодветна вакцина.

Член 50

Имунизацијата против детска парализа се врши со жива вакцина.

Вакцинирањето се врши со монотипна вакцина по редот: тип I, тип III, тип II. Растојанието помеѓу давањата на одделни типови вакцини не смее да биде пократко од 42 дена.

Ревакцинирањето се врши со давање на една доза комбинирана вакцина во која се измешани сите три типа.

Член 51

Имунизацијата против црвен тифус и паратифус се врши со давање соодветни вакцини длабоко субкутано на задната страна од надлактицата.

Вакцинирањето се врши со давање три дози вакцина во растојание кое не смее да биде пократко од 15 дена ниту подолго од 3 месеци, а ревакцинирањето се врши со давање една доза вакцина.

Член 52

Имунизацијата против беснило се врши со давање соодветни дози антирабична вакцина.

За време на спроведувањето на имунизацијата против беснило лицата од членот 38 од овој правилник не смеат да се имунизираат против други заразни болести.

Член 53

Имунизација против големи сипаници, туберкулоза, дифтерија, тетанус, пертусис, детска парализа, црвен тифус и паратифус можат да вршат здравствените установи што ќе ги определи општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето.

Имунизација против беснило можат да вршат само здравствените установи што за тоа ќе ги ов-

ласти републичкиот односно покраинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето, во спогодба со Пастеровиот завод во Нови Сад.

Имунизација против колера и жолта треска на лица во меѓународниот сообраќај можат да вршат само установите што за тоа ќе ги овласти Сојузниот секретаријат за здравство и социјална политика.

Член 54

Секоја здравствена установа што е определена односно овластена за вршење имунизација против определени заразни болести мора да располага со потребна опрема и со соодветен стручен персонал и мора да ги исполнува пропишаните санитарно технички и други услови предвидени со овој правилник и со други прописи.

Член 55

Здравствената установа што врши имунизација против определени заразни болести според одредбите од овој правилник, мора да има лекар и доволен број здравствени работници со виша или средна медицинска спрема, како и потребен број лица за водење евиденција и вршење други административни и технички работи во врска со спроведувањето на имунизацијата.

За вршење имунизација мораат да бидат обезбедени простории за работа и чекални, кои можат да се затоплуваат.

Просторијата во која се врши имунизација мора да биде чиста и добро осветлена и мора да има: уред со текушта вода за миење раце, уред за собирање на употребениот санитарски материјал и мебел потребен за работа и за држење на вакцините и приборот за работа.

Чекалната мора да има: доволен број закачалки, столови или клупи и доволен број плукални и други предмети неопходни за хигиенско одржување на просториите.

Член 56

За работа на имунизација со вакцини што се даваат парентерално, здравствените установи што спроведуваат имунизација мораат да го имаат следниот прибор и материјал:

- 1) по три шприца за секој вид вакцина;
- 2) поголеми игли за вадење вакцина од шишенцата, и тоа за секое шишенце вакцина посебна игла;
- 3) игли за убризгување вакцина, и тоа за секое лице што ќе се вакцинира или ревакцинира во текот на еден ден посебна игла;
- 4) две пинцети;
- 5) доволна количина алкохол во јачина од 75% и чиста бела вата;
- 6) стерилизатор (еден или повеќе) за стерилизација на приборот наведен во точ. 1 до 4 на овој став;
- 7) пет ампули адреналин или некој кортизонски препарат.

За давање вакцина против туберкулоза, покрај приборот од точ. 2 до 7 став 1 од овој член, определената здравствена установа мора да има и посебен шприц за туберкулин, а посебен за вакцинирање.

Член 57

За работа на имунизација со вакцините што се даваат со скарификација, здравствените установи што спроведуваат имунизација мораат да имаат:

- 1) најмалку по две специјални ланцети за секое лице што врши имунизација;
- 2) шпиритна ламба за жарене на ланцетата, со доволна количина шпирит за гориво;
- 3) доволна количина бензин или етер — за чистење на кожата и доволна количина вата за тупфери.

Член 58

За работа на имунизација со вакцини што се даваат перорално (вакцина против детска парализа),

здравствените установи што спроведуваат имунизација против детска парализа мораат да имаат:

- 1) за секој тип (вид) вакцина по еден шприц или друг соодветен прибор;
- 2) доволна количина игли за вадење вакцина, сметајќи по една игла за секое шишенце вакцина, како и потребна количина потесни игли — за накапување на вакцината;
- 3) стерилизатор (за шприцеви и игли) и доволен број соодветни садови за држење на вакцините;
- 4) потребна количина алкохол и вата и две пинцети.

Член 59

Приборот за вршење на имунизацијата, по правило, се стерилизира во здравствената установа и стерилан се носи на местото каде што се врши имунизација.

Сиот употребен прибор за давање инјекции мора веднаш по употребата добро да се измие со текушта вода, а потоа да се стерилизира со сува стерилизација или со варење најмалку 10 минути од почетокот на вриењето.

Ланцетите за скарификација и давање вакцина против големи сипаници мораат да се стерилизираат по секоја употреба — со жарене на пламен.

3. Евиденција за имунизацијата против определени заразни болести

Член 60

Здравствената установа што врши имунизација против определени заразни болести е должна да води евиденција за имунизираниите лица и да доставува извештаи за извршувањето на планот и програмата за имунизација.

Член 61

Евиденцијата за извршената имунизација на одделно лице се води на посебен картон и мора да ги содржи пропишаните податоци за вакцинирањето и ревакцинирањето на лицето што подлежи на задолжителна имунизација против определени заразни болести.

Евиденцијата за извршената имунизација против туберкулоза може да се води одвоено од евиденцијата за извршената имунизација против други заразни болести.

Ако лице што подлежи на задолжителна имунизација против определени заразни болести го промени местото на престојот, здравствената установа е должна да ги достави податоците за имунизацијата до надлежната здравствена установа во новото место на престојот на тоа лице, на барање од таа установа или по сопствена иницијатива.

Член 62

Лекарот што врши имунизација на здравствено осигурени лица ги забележува податоците за извршеното вакцинирање и ревакцинирање во соодветната рубрика од здравствената книшка.

Член 63

Здравствената установа што врши имунизација против големи сипаници на лицата од членот 10 став 2 на овој правилник, е должна на секое лице што го имунизирала да му издаде уверение за вакцинирањето односно ревакцинирањето.

На лицата кои поради патување во определени земји подлежат на задолжителна имунизација против големи сипаници, колера и жолта треска, здравствената установа што извршила имунизација им издава уверение за тоа.

Уверението од ставот 1 или 2 на овој член се издава на образецот пропишан со Меѓународниот санитарен правилник.

На барање од другите лица што подлежат на задолжителна имунизација против некоја од определените заразни болести, или на барање од нивните законски застапници, лекарот односно здравствената установа што извршила имунизација на тие лица е должна да издаде потврда за тоа на пропишаниот образец.

Член 64

Здравствените установи што вршат имунизација против определени заразни болести се должни да доставуваат извештаи за извршената имунизација во рок од 30 дена по завршената имунизација ако е таа спроведувана кампањски, односно до 1 февруари следната година ако имунизацијата е спроведувана континуирано.

Установите од ставот 1 на овој член составуваат извештај на пропишаниот образец и го доставуваат до општинскиот здравствен центар или до друга здравствена установа што ќе ја определи општинскиот орган на управата надлежен за работите на здравјето

Член 65

Општинскиот здравствен центар односно друга определена здравствена установа збирниот извештај за имунизацијата спроведувана на територијата на општината го доставува до надлежниот околински завод за здравствена заштита односно до друга установа што врши работи на околински здравствен центар — до 15 февруари секоја година.

Околинскиот завод за здравствена заштита односно друга здравствена установа што врши работи на околински здравствен центар составува извештај за извршената имунизација на населението на територијата на околицата и по еден примерок му доставува на републичкиот односно покраинскиот здравствен центар — до 1 март секоја година.

Републичкиот односно покраинскиот здравствен центар составува збирен извештај за извршената имунизација на населението на територијата на републиката односно автономната покраина и го доставува до Сојузниот завод за здравствена заштита — до 1 април секоја година.

Член 66

По исклучок од одредбите на чл. 64 и 65 на овој правилник, здравствените установи овластени за вршење имунизација против беснило доставуваат на пропишаниот образец извештај за секое лице што е подложено на имунизација против беснило до Пастеровиот завод во Нови Сад — до 10-иот ден во наредниот месец за изминатиот месец.

Пастеровиот завод во Нови Сад составува извештај за извршената имунизација против беснило на територијата на одделни републики и го доставува до 1 април секоја година до сите републички здравствени центри и до Сојузниот завод за здравствена заштита.

Член 67

Потврдите за извршената имунизација против големи сипаници, против туберкулоза и против други определени заразни болести (член 63 став 4) и извештаите за извршената имунизација (чл. 64 и 66) се издаваат, односно се составуваат и се поднесуваат на обрасците бр. 1 до 5, кои се напечатени кон овој правилник и се негов составен дел.

IV. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

Член 68

Ако здравствената установа определена за вршење имунизација против определени заразни бо-

лести не изврши имунизација, ако ја изврши таа имунизација со вакцина која претходно не е одобрена или ако не ја врши на начинот и под условите пропишани со овој правилник, ќе се казни за прекршок со парична казна од членот 50 став 1 на Основниот закон за спречување и сузбивање на заразни болести.

За прекршокот од ставот 1 на овој член ќе се казни и одговорното лице во здравствената установа со парична казна од членот 50 став 2 на Основниот закон за спречување и сузбивање на заразни болести.

Член 69

Ако лице кое подлежи на задолжителна имунизација против определени заразни болести неосновано одбие да се подложи на имунизација односно ако тоа неосновано го одбие родителот или старателот кога обврската се однесува на малолетно лице или на лице под старателство, ќе се казни за прекршок со парична казна од членот 55 ст. 1 и 3 на Основниот закон за спречување и сузбивање на заразни болести.

V. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 70

Здравствените установи и други работни организации што се занимаваат со производство односно со увоз на вакцини за имунизација против определени заразни болести, се должни своето работење да го усогласат со одредбите од овој правилник во рок од три месеци од денот на неговото влегување во сила.

Во поглед на вакцините кои на денот на влегувањето во сила на овој правилник ќе се затекнат на складовите на производителите односно увозниците на вакцини, на складовите на лекови, во аптеките и во други работни организации нема да се примени одредбата од ставот 1 на овој член.

Член 71

Сојузниот завод за здравствена заштита ќе издава, по потреба, стручни упатства за вршење имунизација против одделни од определените заразни болести.

Член 72

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 16/17 51-24

3 декември 1964 година
Белград

Сојузен секретар
за здравство
и социјална политика,
Мома Марковиќ, с. р.

Образец бр. 1
(формат 210×148 mm)

ПОТВРДА

ЗА ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ ГОЛЕМИ СИПАНИЦИ

Презиме _____ Татково име _____
Име _____, Ден, месец и година на раѓањето _____ Место на раѓањето _____
Околица _____ Место на живеењето _____
Улица _____ бр. _____

Социјалистичка Република _____
Прво вакцинирање: _____ 19 _____ година.
Сипаниците се — не се примија*).

По првото неуспешно вакцинирање, именува-
ниот-ата повторно е вакциниран-а на _____
19 _____ година. Сипаниците се — не се примија*).

*). Непотребното да се прецрта.

Ревакциниран против големи сипаници на _____
19____ година, со позитивен-негативен резултат*).

Ревакциниран против големи сипаници на _____
19____ година, со позитивен-негативен резултат*).

Во _____ 19____ година.

(печат на установата)

Потпис на лекарот,

*) Непотребното да се прецрта

Образец бр. 2
(формат 210×148 mm)

ПОТВРДА

ЗА ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ ТУБЕРКУЛОЗА

Презиме _____ Татково име _____

Име _____ Ден, месец и година на раѓањето _____ Место на раѓањето _____

Околија _____ Место на живеењето _____

Улица _____ бр. _____

Социјалистичка Република _____

Прво вакцинирање: година _____ месец _____

Датум на контролата на вакцинирањето и резултат (позитивна, негативна ТВК-проба) _____

Ревакцинирање: година _____ месец _____

Датум на контролата на ревакцинирањето и резултат: _____

Ревакцинирање: година _____ месец _____

Датум на контролата на ревакцинирањето и резултат: _____

Ревакцинирање: година _____ месец _____

Датум на контролата на ревакцинирањето и резултат: _____

Забелешки (евентуални компликации, контраиндикации и друго): _____

Во _____ 19____ година.

(печат на установата)

Потпис на лекарот,

Образец бр. 3
(формат 210×148 mm)

ПОТВРДА

ЗА ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ _____

Презиме _____ Татково име _____

Име _____ Ден, месец и година на раѓањето _____ Место на раѓањето _____

Околија _____ Место на живеењето _____

Улица _____ бр. _____

Социјалистичка Република _____

Прво вакцинирање

I доза дадена на _____ 19____ година

II доза дадена на _____ 19____ година

III доза дадена на _____ 19____ година

Прво ревакцинирање на _____ 19____ година

Второ ревакцинирање на _____ 19____ година

Забелешка _____

Во _____ 19____ година.

(печат на установата)

Потпис на лекарот,

(Назив и седиште на здравствената установа)

Образец бр. 4
(формат 297×210 mm)

ИЗВЕШТАЈ

за извршената имунизација против заразни болести на територијата на општината _____

околија _____ Социјалистичка Република _____ во 19____ година

Имунизација против	Број на лицата што подлежат на задолжителна имунизација		Вакцинирани со			Ревакцинирани	Не се вакцинирани-ревакцинирани			Забелешка
	вакцинирани	ревакцинирани	I доза (тип)	II доза (тип)	III доза (тип)		поради болест	од други оправдани причини	неоправдано изостанале	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Големи сипаници

Туберкулоза

Дифтерија и тетанус

Дифтерија тетанус и пертусис (паратетанус)

Тетанус

Детска парализа

Колера и жолта треска

Црвен тифус и паратифус

На _____ 19____ година

Потпис на лекарот,

Образец бр. 5
(формат 210×297 mm)(Назив и седиште на здравствената
установа)**ИЗВЕШТАЈ**
ЗА ИМУНИЗАЦИЈА ПРОТИВ БЕСНИЛО

Презиме, татково име и име на озледено лице _____
 Старост _____
 години. Занимање _____ Место на
 раѓањето _____ Место на живеењето _____
 Улица _____ Бр. _____
 Социјалистичка Република _____
 Озледен на _____ Број на озледите:
 тешки _____ лесни _____ Место и квалитет
 на озледите (на допирот) _____ Низ
 облеката — на голо тело.*) Облеката е — не е ис-
 кината. Раната крвавела — не крвавела. Тетанус-
 серум примил — не се примил.
 Датум на поранешните озледи _____ Дали е
 вршена тогаш имунизација против беснило _____
 Вид на животното што ја нанесло озледата (куче,
 мачка итн.) _____
 Опис на животното _____
 Адреса на сопственикот _____
 Податоци за судбината на животното (ветери-
 нарски наоди или изјава на озледениот): _____

Потпис на озледеното лице, _____

Дали и кому е упатена главата од животното на
лабораториски преглед (ако не е, зошто не е) _____

Резултатот на прегледот „NEGRI“ _____

Биолошки опит _____

Имунизација по категоријата: I
II

Белешки за текот на вакцинацијата _____

Датум на имунизацијата:	Број на серијата на употребена вакцина:	Забелешка: (евен- туални реакции)
1)		
2)		
3)		

1)
2)
3)

На _____ 19____ година.

(печат на установата)

Потпис на лекарот, _____

*) Непотребното да се прецрта _____

11.

Врз основа на членот 57 став 1 точка 6 од
 Основниот закон за спречување и сузбивање на за-
 разни болести („Службен лист на СФРЈ“, бр. 17/64),
 сојузниот секретар за здравство и социјална поли-
 тика пропишува

П РА В И Л Н И К
ЗА УСЛОВИТЕ И НАЧИНОТ ЗА ИСКОПУВАЊЕ
И ПРЕНЕСУВАЊЕ МРТОВЦИ**Член 1**

Ископување и пренесување мртовци може да се
 врши само под условите и на начинот пропишан со
 овој правилник.

Член 2

При секое ископување мртовец, без оглед на
 причината на смртта и начинот на закопот, мора
 да се изврши дезинфекција на сандакот со 5%
 раствор на формалин, а гробницата и непосредната
 околина — со хлорна вар.

Ископување на труп на лице што умрело од
 црн пришт, црвен ветер, дифтерија, дизентерија,
 колера, чума, црвен тифус, паратифус, А и Б, сака-
 гија, големи сипаници, заразна жолтица или жолта
 треска, а што било закопано во дрвен сандак, може
 да се врши дури по истекот на една година од
 денот на закопот.

Член 3

Лицата што работат на ископување мртовци не
 смеат да имаат рани, струпки или сеченици, а за
 време на работата мораат да носат бела капа, маска
 на носот и устата направена од осмokratна газа, бел
 мантил, гумена престилка, гумени долги нараквици
 и гумени чизми.

Облеката и обувките од ставот 1 на овој член
 не смеат да се употребуваат за друга цел и мораат
 да се дезинфицираат по секоја употреба.

Член 4

Мртовец што бил закопан може да се пренесува
 само во метален сандак што е ставен во дрвен, без
 оглед со кое превозно средство се врши преносот.
 Ако мртовецот бил закопан во дрвен сандак, по
 ископувањето тој ќе се стави во метален сандак кој
 мора да се залепи и да се стави во дрвен сандак
 така што да не може да се поместува. Остатоците од
 труп на лице кои за да се пренесат се ископуваат
 по десет години од денот на закопот мораат да се
 сместат во метален или дрвен сандак.

Член 5

Трупот на лице што умрело од некоја заразна
 болест од членот 2 став 2 на овој правилник а кој
 не бил закопан, може да се пренесува само во
 затворен и залепен метален сандак што е ставен во
 дрвен сандак. Трупот мора да биде завиткан во
 платно натопено со 5% раствор на карболна кисе-
 лина или крезолна сапуница, а празнината на ме-
 талниот сандак — исполнета со струготина.

Трупот на лице што умрело од некоја заразна
 болест која не е наведена во членот 2 став 2 на
 овој правилник или чија смрт настапила од други
 причини, или поради други разлози, а кој не бил
 закопан, мора да биде сместен во дрвен сандак на-
 правен од тврдо дрво така што да може наполно да
 се затвори. Ако таквиот труп се пренесува со сред-
 ства на јавниот сообраќај, тој мора да биде сместен
 во залепен метален сандак што е ставен во дрвен
 сандак.

Член 6

Пренесување мртовец по железница може да се
 врши само во посебен — затворен вагон. Во еден
 вагон можат да се пренесуваат и повеќе мртовци.

Ако мртовецот се наоѓа во затворена мртовечка
 кола, тој може да се превезува и во отворен желез-
 нички вагон.

Член 7

Пренесување на мртовец со брод може да се
 врши во посебно определен и одвоен бродски про-
 стор во кој не смее да се превезува ништо друго
 освен предметите што спаѓаат во опремата на мр-
 товецот.

Ако пренесувањето на мртовец се врши со брод
 кој превезува патници, пренесување може да се
 врши само во посебна кабина односно друга бродска

просторија непристапна за патниците и во која не се превезуваат никакви други работи.

Член 8

Пренесување на мртовец со авион во редовниот воздушен сообраќај може да се врши само во определен простор (багажник) под услов тој простор да е одвоен на погоден начин од просторот за багаж.

Пренесување мртовец со посебен авион може да се врши и во патничка кабина, под услов да е опремен мртовецот на начинот пропишан во членот 4 односно членот 5 од овој правилник.

Член 9

Пренесување на мртовец со автобус или автомобил кој служи за превоз на патници, односно со камион може да се врши само под услов истовремено со него да не се превезуваат патници ниту некој друг товар, како и да е опремен мртовецот на начинот пропишан во членот 4 односно членот 5 од овој правилник.

Член 10

Ископување на мртовец, како и опремање на мртовец кој не бил закопан, заради пренесување од едно место во друго на територијата на Југославија или од Југославија во странство, може да се врши само во присуство на службеник на општинскиот орган надлежен за работите на здравствената инспекција или друго лице што тој орган ќе го овласти.

По исклучок, опремањето за пренесување на лице умрено во здравствена установа, како и на умрени воени лица и припадници на милиција се врши во присуство на лекарот на установата во која умрело лицето чиј труп се пренесува, односно во присуство на воен или друг определен лекар.

Член 11

За пренесување на мртовец заради закоп од едно место во друго на територијата на Југославија или од Југославија во странство е потребно претходно одобрение, и тоа:

- 1) за пренесување на лице умрено од една од заразните болести од членот 2 став 2 на овој правилник, кое не е закопано;
- 2) за пренесување на мртовец што бил закопан, без оглед на причината на смртта и времето на закопот.

Пренесување на лица умрени од други заразни болести или чија смрт настанила од други причини може да се врши без одобрение, но на начинот и по исполнување на другите услови пропишани со овој правилник (чл. 4 до 9).

Член 12

Лицето што бара одобрение за пренесување мртовец е должно кон барањето да приложи доказ за смртта на лицето чие пренесување бара. Во барањето за пренесување мртовец мора да се наведе дали мртовецот бил закопан, како и местото, републиката односно странската држава во која се пренесува мртовецот и превозното средство со кое ќе се изврши пренесување на мртовецот.

Член 13

Органот на управата надлежен за издавање одобренија за пренесување мртвовци со свое решение ги утврдува, согласно со одредбите од овој правилник, условите и начинот за пренесување на мртвовците, водејќи при тоа сметка за причината на смртта и за начинот на закопот.

За пренесување на мртвовци во случаите од членот 11 став 1 на овој правилник, органот од ставот 1 на овој член може да определи придружник чија должност е за време на превозот до местото на закопот да спречи секое дејствие што би можело да го загрози здравјето на граѓаните. Ако е определен придружник за мртовец кој се пренесува од Југославија во странство придружникот патува до граѓаните.

Член 14

Органот на управата што ќе издаде одобрение за пренесување мртовец заради закоп од едно место во друго на територијата на Југославија, или од Југославија во странство, е должен за издаденото одобрение веднаш да го извести органот на управата надлежен за работите на здравствената инспекција на општината во која треба да се изврши закопот, односно од која мртовецот се пренесува во странство.

Член 15

За пренесување на мртвовци од едно место во друго на територијата на Југославија или од Југославија во странство, без оглед на причината на смртта и начинот на закопот, потребна е спроводница што ја издава органот на управата надлежен за работите на здравствената инспекција на општината од која се пренесува мртовецот. Образецот на спроводницата за пренесување на мртвовци е отпечатен кон овој правилник и е негов составен дел.

Ако пренесувањето на мртовец се врши од здравствена установа, воена единица или единица на милиција во која умрело лицето чиј труп се пренесува, спроводницата за пренесување на мртовец ја издава определен лекар на таа установа односно единица кој присуствувал при опремањето на мртовецот.

Член 16

Ископување и опремање на мртовец кој не бил закопан, заради пренесување од странство во Југославија или преку територијата на Југославија (во транзит) може да се врши само во присуство на службено лице на надлежното дипломатско односно конзуларно претставништво на Југославија во државата од која се пренесува мртовецот.

Службеното лице што присуствува при ископување и опремање на мртовец за пренесување заради закоп во Југославија односно заради пренесување преку територијата на Југославија е должно да утврди дали се спроведени мерките пропишани со овој правилник (чл. 4 до 9).

Член 17

Одобрение за пренесување мртовец од странство заради закоп во Југославија не е потребно кога се пренесуваат југословенски државјани што не умреле од заразни болести и што не биле закопани, ако во времето на смртта имале уредни патни исправи за престој во странство.

За пренесување на мртовецот од ставот 1 на овој член мораат да бидат исполнети другите услови пропишани со овој правилник.

Член 18

Органот што издава одобрение за пренесување мртовец од странство во Југославија односно лицето што пренесува мртовец за чие пренесување во Југославија не е потребно претходно одобрение, се должни за издадено одобрение односно за причината на смртта, за датумот на пренесувањето и за местото од каде мртовецот ќе се пренесе пред пристапувањето кон опремање и пренесување на мртовецот да го известат надлежното дипломатско односно конзуларно претставништво на Југославија во државата од која се пренесува мртовецот.

Член 19

За пренесување мртовец од странство во Југославија или за транзит на мртовец преку Југославија е потребна спроводница.

Спроводницата за пренесување мртовец од странство заради закоп во Југославија односно во транзит преку Југославија ја издава на образецот пропишан со овој правилник дипломатското односно конзуларното претставништво на Југославија чие службено лице присуствувало при ископување односно опремање на мртовецот за пренесување.

Службеното лице од ставот 2 на овој член издава спроводница за пренесување мртовец преку Југославија врз основа на одобрение за пренесување издадено од земјата од која се изнесува мртовецот и од земјата во која се пренесува мртовецот заради закоп.

Член 20

На опремањето и пренесувањето на мртвовци покрај одредбите од овој правилник, се применуваат и соодветните одредби на прописите од областа на сообраќајот и царините, како и други прописи што ја регулираат таа материја.

Член 21

Со парична казна до 100.000 динари ќе се казни за прекршок работна или друга организација која со свое превозно средство ќе пренесе мртовец на начин кој е во спротивност со одредбите од овој правилник (чл. 6, 7, 8 и 9).

За дејствието од ставот 1 на овој член ќе се казни за прекршок со парична казна до 20.000 динари и одговорното лице во работната или другата организација.

Член 22

Со парична казна до 20.000 динари ќе се казни за прекршок лице што со свој камион или автомобил кој служи за превоз на патници ќе пренесе мртовец во спротивност со одредбите на членот 9 од овој правилник.

Член 23

Со парична казна до 20.000 динари ќе се казни за прекршок лице што ќе изврши ископување, опремање или пренесување на мртовец на начин кој е во спротивност со одредбите на членот 10 односно членот 11 од овој правилник.

Член 24

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

16/7 бр. 512-10

22 декември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за здравство
и социјална политика,
Мома Марковиќ, с. р.

(Штембил на органот што ја издал спроводницата)

Образец на спроводница
за пренесување на мртовец
(формат 210×297 mm)

СПРОВОДНИЦА ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ МРТОВЕЦ

А. Податоци за мртовецот:

1. Семејно (за мажени жени и моминско), татково и родено име
2. Ден, месец, година, место и земја на раѓањето
3. Државјанство
4. Час, ден, месец, година, место и земја кога и каде настапила смртта
5. Причина на смртта (на латински и народен јазик)
6. Дали мртовецот бил закопан

Да — Не

Б. Други податоци:

1. Место, околија, република односно земја во која се пренесува мртовецот
2. Превозно средство со кое ќе се изврши превозот и начин на превозот
3. Место на преминот на државната граница
4. Начин на кој е утврден идентитетот на мртовецот
5. Број на одобрението за пренесување на мртовецот и назив на органот кој го издал одобрението
6. Одобрението издадено на барање на:
7. Пренесување на мртовецот се врши во придружба на:

Бидејќи причината на смртта е заразна — незаразна болест, опремата на мртовецот е извршена на начинот пропишан во членот ... на Правилникот за условите и начинот за ископување и пренесување мртвовци (метален — дрвен — метален и дрвен¹ сандак).

(Датум на издавањето
на спроводницата)

(М.П.)

(Потпис на издавателот
на спроводницата)

¹ Непотребното да се прецрта.

12.

Врз основа на членот 29 став 3 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД
ОД ОБЛАСТА НА ИНДУСТРИЈАТА НА КОЖА

1. Во југословенскиот стандард:

Готова кожа. Бокс со пластично лице
телешки, јунешки и говедски (Пластик-бокс) — — — — — JUS G.B1.057
што е донесен со Решението за југословенските стандарди од областа на индустријата на кожа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 28/62) во точката 2.8 алинејата 3 се менува и гласи:

„невезана маст за хромну штаву — 2 до 8%“.

2. Ова решение влегува во сила по истекот на триесет дена од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 24-8201/1

22 декември 1964 година

Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
инж. **Славољуб Виторовиќ**, с. р.

По извршеното сравнување со изворниот текст утврдено е дека во текстот на Законот за Југословенската народна армија, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 52/64, се поткраднале долу наведените грешки, та се дава

ИСПРАВКА НА ЗАКОНОТ ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА НАРОДНА АРМИЈА

Во членот 142 став 1 во седмиот ред се брише врзникот „и“.

Во членот 167 став 2 во деветтиот ред наместо зборот: „вежба“ треба да стои зборот: „служба“.

Во членот 231 став 4 наместо зборот: „односи“ треба да стои зборот: „одлуки“.

Во членот 265 став 3 наместо бројот: „3“ треба да стои бројот: „2“.

Во членот 273 став 2 наместо зборот: „генералот“ треба да стои зборот: „генералите“.

Во членот 285 став 1 наместо бројот: „XIII“ треба да стои бројот: „VIII“.

Од Законодавно-правната комисија на Сојузна-та скупштина, Белград, 11 јануари 1965 година.

УКАЗИ

Претседателот на Републиката врз основа на членот 217 став 1 точка 3 од Уставот, а на предлог од државниот секретар за надворешни работи, донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИК ОД ДОЛЖНОСТ НА ИЗВОНРЕДНИОТ И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО БУРМА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО БУРМА

I

Се отповикува

Мирко Милутиновиќ од должноста на извонреден и ополномоштен амбасадор на СФРЈ во Бурма.

II

Се назначува

Анте Дрндик, досегашен ополномоштен министер во Државниот секретаријат за надворешни работи, за извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Бурма.

III

Државниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У. бр. 15

30 декември 1964 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА

„Службени гласник Социјалистичке Републике Србије во бројот 52 од 19 декември 1964 година објавува:

Уредба за преземање на правата и должностите на основач спрема Народниот музеј во Белград;

Одлука за измени на Одлуката за определување височината на помошта на жртвите на фашистичкиот терор;

Решение за основање Комисија за преглед и стручна оцена на инвестиционата програма за уредување на сливот на Велика Морава и за заштита на акумулацијата на Хидроелектраната „Гердап“ од наносите од Велика Морава;

Решение за именување членови на Советот на Заводот за ревматизам во Белград.

Во бројот 53 од 26 декември 1964 година објавува:

Одлука за измени на Одлуката за определување највисоки износи на режискиот додаток за потребите на заводите за социјално осигурување;

Список на објектите за производство на посадо-чен материјал на кои е установено присуство на опасни растителни болести и штетници;

Одлука за измени на Одлуката за тарифата за надоместоци на комуналните заводи за социјално осигурување за вршење работи за спроведување на инвалидското и пензиското осигурување и додаток на деца во 1964 година;

Одлука за определување височина на режиски-те додатоци што му припаѓаат на Републичкиот завод за социјално осигурување — Белград во 1964 година.

Во бројот 54 од 30 декември 1964 година објавува:

Закон за преземање на правата и должностите на основач спрема Народната библиотека на СР Србија во Белград;

Одлука за привремено финансирање на потребите на СР Србија во времето од 1 јануари до 31 март 1965 година;

Одлука за определување единствена стопа по која ќе се издвојуваат средства за Заводот за запослување на работници на СР Србија и за учество на заводите на автономните покраини во приходите на Заводот за запослување на работници на СР Србија во 1965 година;

Решение за именување членови на Привремениот совет на Историскиот музеј на Србија;

Решение за разрешување членови на Советот на Сеизмолошкиот завод во Белград;

Објава за избирање пратеници за Републичкиот собор на Собранието на СР Србија.

Во бројот 1 од 9 јануари 1965 година објавува:

Одлука за одобрување на Завршната сметка на Инвестициониот фонд на СР Србија за 1963 година;

Препорака за мерките за унапредување на работата на рехабилитација и заштита на децата и младината попречени во физичкиот и психичкиот развиток во СР Србија;

Одлука за дополнување на Наредбата за измени на Наредбата за определување краишта кои зиме се сметаат одсечени од сообраќај,

Исправка на Одлуката за измени на Одлуката за определување височина на помошта на жртвите на фашистичкиот терор

СОДРЖИНА

	Страна
10. Правилник за условите и начинот за вршење задолжителна имунизација против заразни болести — — — — —	5
11. Правилник за условите и начинот за ископување и пренесување мртвци — — — — —	13
12. Решение за измена на југословенскиот стандард од областа на индустријата на кожа — — — — —	15
Исправка на Законот за Југословенската народна армија — — — — —	15

Издава Новинска установа „Службен лист на СФРЈ“, Белград, Јована Ристиќа 1. Пошт. факс 226.

— Директор и одговорен уредник Љубодраг Гуриќ, Улица Јована Ристиќа бр. 1. —

Печат на Белградскиот графички завод, Белград